

Konflikt imellem de politiske Partier paa et Spørgsmaal af denne Beskaffenhed, og jeg vil meget ønske, at man vil kunne enes omtrent paa det Grundlag, som jeg har antydet.

Tvede: Jeg vil overfor den højtærede Minister sige, at det er ikke af Medlidenhed med Skatteyderne, at jeg taler i denne Sag, der er ingen Grund til at tage Flor om Hatten i den Anledning. Nej, det er Principet for Statsbanedriften, for Statsvirksomheden, som jeg taler om, og det er derfor, jeg hævder, at der bør være Balance paa Røgnskabet. Naar det fra anden Side blev sagt, at Banerne har ogsaa kulturel Betydning, saa indrømmer vi det lige saa fuldt som alle andre. Jeg udtalte netop, at man paa nærværende Tidspunkt maa se ganske bort fra at opnaa Forrentning af de 350 Millioner, som Staten har staaende i Banerne, det er et Offer for det almene Vel; det er kun den direkte Drift, som der har været Tale om at faa betalt. Nu er vi, som den højtærede Minister ogsaa siger, oppe i en Højkonjunktur, og man behøver ikke at gaa lige op til Toppen med Taksterne, thi med den tilbagegaaende Bevægelse, som vi dog nu synes at kunne skimte nærme sig, vil Omkostningspriserne ogsaa returnere noget. Jeg ser ingen Skade i, at vi kommer saa højt op, thi vi er vel alle enige om, at vi kan komme tilbage til de Forhold, som herskede før Krigen, ikke just helt tilbage, thi det naar vi neppe i vor Levetid, men en Del tilbage anser jeg det for givet, at vi kommer. Saa snart Miserefaren falder bort, vil ganske sikkert Assurance og derved Fragterne blive billigere, og saa bliver ogsaa Kullene billigere, og naar Jern og Kul bliver billigere, saa returnerer vi nok noget i Priserne.

Overfor det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), der under denne Debat vilde køre mig over til Teatret paa Kongens Nytorv, vil jeg blot sige dette: Statsbanedrift for sig og Teaterdrift for sig.

Jørgen Berthelsen: Det har været mig noget af en Skuffelse at høre den højtærede Minister saa stærkt udtale, at en Overenskomst i Henhold til de Udtalelser, jeg var kommet med paa mit Partis Vegne, har den højtærede Minister opgivet, navnlig naar det gælder en Sammenligning mellem Privatbanedriften og Statsbanedriften. Jeg kunde maaske samtidig sige til de to ærede Medlemmer, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og det ærede 8de Medlem

for 2den Kreds (Poul Christensen), at jeg har ikke hørt dem nævne Privatbanerne i deres Udtalelser. Der tales fra den Side om den kulturelle og samfundsmæssige Opgave, som Statsbanerne skal varetage. Jeg har egentlig indtil dette Øjeblik haft den Opfattelse, at den Privatbane, der maaske ligger i den allerfattigste Egn i Landet, har en kulturel og samfundsnyttig Opgave, der fuldt ud kan stilles lige med Statsbanernes Opgave, og jeg forstaaer slet ikke, at der kan skelnes imellem de to Forhold.

Det gjorde mig egentlig noget ondt at høre den højtærede Minister saa stærkt fremhæve, at man ikke behøver at tage Hensyn til det Driftsunderskud, som Banerne faar, for det bliver betalt af Skatteyderne, og de Skatteydere har den højtærede Minister ingen Medlidenhed med. Jeg ved ikke, om man kan dele Skatteyderne saaledes: dem, der navnlig kommer til at betale Udgifterne ved Statsbanerne, altsaa særlig bor ved Statsbanerne, og dem, der navnlig kommer til at betale Udgifterne ved Privatbanerne. Jeg ved ikke, om nogen i denne Sal kan foretage denne Deling, jeg antager det egentlig ikke, men jeg synes, at man maatte foredre det. Det er mig endnu en Gaade, at den højtærede Minister og de to Partier, der støtter ham, ikke kan se, at der er Forskel paa, hvorledes Befolkningen bliver stillet her. Privatbanerne har, som det er oplyst her, betalt en ganske betydelig Del af deres Anlæg, efter Ministerens Anvisning er de henviste til at skulle bruge af deres Reservefond, og hvad de i øvrigt kan skaffe til Veje. De maa have Lov til at laane, men ikke mere end til Anskaffelse af Varebeholdninger og lignende. I øvrigt henvises de til Kommunerne, men hvis Kommunerne siger: Nej, vi har virkelig bidraget nok til Banens Anlæg, og vi vil ikke yde mere Tilskud til Banens Drift, medmindre den anden Part, Staten, ogsaa bidrager sit dertil — den ejer jo som Regel Halvdelen af Aktierne —, bliver Spørgsmaalet, om Staten saa vil træde til; men Ministeren har jo sagt aldeles bestemt, at det vil den ikke, og saa er der ingen anden Redning for saadan en Bane end at standse, og Aktieselskabet gaar maaske fallit. Udsigterne for Privatbanerne synes jeg er af en saadan Beskaffenhed, at det er mig ganske uforstaaeligt, at man ikke kan se, der er en Væsensforskel mellem de Folk, der bor ved Privatbanerne, og dem, der bor ved Statsbanerne; de sidste henviser man ganske roligt til Statskassen, men de andre maa sørge for sig selv, uagtet de har bidraget